

[Berglund.]

Grønland kan man opleve, at man i én by ikke kan købe grønlandske produkter i form af sælkød o. lign., og i en anden by 200–300 km længere væk har man masser af sælkød. Det kan ikke afsættes. Folk på dette sted har ingen mulighed for at tjene penge ved at sælge disse produkter, selv om det er en mangelvare i en anden by. Derfor er det nødvendigt i dag at støtte hjemmemarkedsproduktionen i Grønland bedre end nu.

Jeg skal påpege, at de ændringer, der er foreslået, er støttet af alle erhvervsgrene i Grønland og vedtaget enstemmigt af Grønlands landsråd.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg føler grund til at sige hjertelig tak til de ordførere, der har givet tilslutning til det lovforslag, der foreligger til behandling her. Jeg synes, at der var en meget, meget overvejende grad af positive bemærkninger om forslaget, og det siger jeg hjertelig tak for.

Jeg fornemmede også, at ordførertalerne dækkede over et fælles ønske om under det kommende udvalgsarbejde at få en god anledning til at bore lidt dybere i en hel del af de ting, der er gemt i lovforslaget. Hvis der skulle være behov for det – sådan måtte jeg forstå ordførerne – så vil jeg naturligvis være meget villig til at medvirke til at få klarlagt så mange af disse spørgsmål som muligt.

Jeg fik stillet et enkelt direkte spørgsmål om, hvorvidt jeg i lovforslaget kan pege på nogen bestemmelse, som, jeg ved ikke om ordet var favorisere, men altså som i særlig grad lægger vægt på, at den støttemulighed, som lovforslaget indeholder, er særlig målrettet imod grønlænderne. Jeg mener, at grønlænderne har særlige forudsætninger og vel også er stillet på en særlig måde i forhold til det store erhverv i Grønland, fiskeriet, og jeg vil tro, at en stor part af den erhvervsstøtte, som vil blive stillet til rådighed via dette forslag, i særlig grad vil komme grønlandske fiskere til gode. Det er den ene ting.

Men så vil jeg gerne ganske kort henlede opmærksomheden på, hvad der står i bemærkningerne til forslaget til nr. 5:

»Der kan dog være behov for særlig støtte til grønlænderes overtagelse af bestående erhvervsvirksomheder inden for industri, handel og håndværk.«

Når jeg citerer disse ord, skyldes det ikke bemærkninger her fra talerstolen, men over for mig privat udtalte bemærkninger fra flere af ordførernes side, så sent som lige før denne debat begyndte, hvoraf jeg forstod, at flere netop med henvisning hertil ville grave noget dybere i denne problematik under udvalgsarbejdet.

Men jeg takker i øvrigt ordførerne for de meget venlige bemærkninger, der er faldet om dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, der den 28. oktober 1976 er nedsat til behandling af lovforslag vedrørende Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov for Grønland om arealanvendelse, byudvikling og bebyggelse.

(Lovforslag nr. L 143. Fremsat 7/12 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Søren B. Jørgensen (S):

Med dette lovforslag føjes der atter et led til de senere års lange kæde af love, der tager sigte på at give grønlænderne større medbestemmelse over egne anliggender.

Efter at have gennemlæst forslaget og bemærkningerne dertil er jeg kommet til den opfattelse, at det tager sigte på at skabe orden, plan og system i den fysiske planlægning på Grønland fremover.

Jeg har gentagne gange haft den fornøjelse at gæste Grønland og er også vidende om, at der ikke på Grønland for øjeblikket findes nogen form for egentlig lov om lands- og byplanlægning, ligesom der ikke findes nogen egentlig bygningslov, men det er mit indtryk, at der alligevel ikke hersker den helt store forvirring på dette område. Imidlertid fortsætter udviklingen, og ingen ved noget om, hvad fremtiden vil bringe på Grønland. Jeg finder

[Søren B. Jørgensen.]

det derfor påkrævet, at der bringes orden i den fremtidige planlægning, hvorfor jeg allerede på nuværende tidspunkt kan tilsige ministeren socialdemokratiets velvillige indstilling til det foreliggende lovforslag.

Linjen i forslaget er jo ganske klar, nemlig den som et flertal af partier her i folketinget bekender sig til i deres Grønlandspolitik, og som går ud på, at grønlænderne skal have større medbestemmelse over egne anliggender, og jeg betragter forslaget som et stykke praktisk hjemmestyrearbejde. Dette kommer til udtryk på flere måder, bl. a. gennem nedsættelsen af et landsplanudvalg på 5 medlemmer, hvoraf de tre medlemmer skal udpeges af landsrådet, ét af Kommunernes Landsforening og ét af ministeren, således at der altså er et klart grønlandsk flertal. Det samme gør sig gældende, når det drejer sig om byplanlægningen, hvor det er kommunalbestyrelsen, der skal komme med forslag.

Jeg har også mærket mig, at det op til flere gange er nævnt, at når landsplanudvalget eller kommunalbestyrelsen foreslår en plan, kan en sådan plan ikke iværksættes, før den har været til debat ude blandt den grønlandske befolkning og man dér har haft mulighed for at gøre indsigelse og stille ændringsforslag.

Jeg skal ikke gå dybere ind i de enkelte paragraffer, men vil dog gerne pege på en enkelt ting, som jeg synes er særdeles positiv. Når man som jeg lige har deltaget i Grønlandsrådets møder, hvor vi bl. a. diskuterede grønlændernes fortrinsret til arbejde – mere behøver jeg ikke sige om den diskussion – er det med en ganske særlig interesse, jeg har læst lovforslagets § 1, pkt. 2, og bemærkningerne hertil. Den nævnte bestemmelse lyder således: »Loven har til formål at fremme lokal udvikling, beskæftigelse og erhvervsudvidelse, . . . « Bemærkningerne dertil er også ret interessante; for deri hedder det, at »udviklingen kan give Grønland nye arbejdspladser og kan derigennem bidrage til at afhjælpe arbejdsløshed.«

Det næste punktum er efter min opfattelse meget væsentligt, nemlig: »Varetagelse af dette hensyn kræver, at der kan stilles krav med hensyn til virksomheders lokalisering og om beskæftigelse, uddannelse og oplæring af grønlandsk arbejdskraft.«

Ud over lovens egentlige formål vil jeg gerne give udtryk for min tilfredshed med, at

loven altså også skal give mulighed for at tage hensyn til den grønlandske arbejdskraft.

Med disse bemærkninger skal jeg endnu en gang tilsige socialdemokratiets positive medvirken til gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Brixtofte (V):

Venstre kan anbefale, at der skabes en lovgivning på dette område, hvor retstilstanden hidtil har været grundet på bekendtgørelser og administrative forskrifter af forskellig art og på tradition. Det er ikke nogen god måde at administrere på, men hidtil er det gået, vel først og fremmest fordi det meste af den aktivitet, der har været på Grønland på bygge- og anlægsområdet, var styret af det offentlige, først og fremmest staten.

Dette forslag giver grundlag for at skabe regler, der gerne skulle blive klare og lette at administrere, ikke mindst under hensyn til, at det i fremtiden meget gerne skulle blive andre end staten, der er initiativtager i det grønlandske samfund.

Planlægning er eller skulle gerne være en vej til at gøre nødvendige hensyn til sikkerhed, gode forhold for erhverv og befolkning og rigtig udnyttelse af ressourcerne til hensyn, der ikke hæmmer initiativ og virkelyst. Og netop derfor bliver det gjort lettere for en byherre, som skal iværksætte et projekt, hvad enten denne byherre er en privat person, en kommune eller et byggeråd.

Der er i Grønland særlige traditioner, når det gælder udnyttelse af arealer og byggegrunde; det tager forslaget hensyn til, og det er rigtigt.

Men forslaget skal gennem en meget grundig udvalgsbehandling, for at det sikres, at vi ikke stiller flere krav end nødvendigt og ikke lader mere end nødvendigt bero på administrative afgørelser.

§ 20 i lovforslaget indebærer en stor bemyndigelse til ministeren. Jeg forstår det godt, men alligevel ønsker vi i venstre nærmere at vurdere denne paragraf, og hvad ministeren mener med den. Jeg siger ikke dermed, at vi i stedet skulle have en særlig byggelov, men vi ønsker at få denne paragraf drøftet nærmere.

Vi har bemærket, at ministeren ikke på alle punkter er i overensstemmelse med landsrådet, og derfor har det været en fordel at have referatet af landsrådets forhandlinger foran sig

[Brixtofte.]

som bilag. Det skal jeg takke ministeren for, for det letter arbejdet med at gennemgå lovforslaget.

Hermed kan jeg tilsige venstres principielle velvilje ved lovforslagets behandling. Vi ønsker at skaffe Grønland en fornuftig planlov, ikke for at stramme garnet om initiativ og virke-trang, men for at den enkelte og det offentlige får de samme rammer at arbejde i.

Dohrmann (FP):

Hr. Søren B. Jørgensen sagde, at forslaget faktisk var udtryk for hjemmestyretanker. Jeg mener, at forslaget er udtryk for det stik modsatte. Førhen har det været sådan, at hvis en grønlander havde udset sig en grund, som han ønskede at bruge til et eller andet formål, skulle han søge kommunalbestyrelsen om at måtte benytte den. Hvis kommunalbestyrelsen ikke havde nogen indvendinger mod ansøgningen, fik han en tilladelse, stred den mod kommunalbestyrelsens opfattelse, fik man afslag. Nok om den ting.

Ministeren skriver i sin fremsættelsestale, at de seneste års udvikling har skabt et stærkt behov for kontrol og planlægning. Det er nok rigtigt, men man får let den opfattelse, når ministeren bruger de udtryk – det ligger ligesom i luften – at det hele er foregået vildt og ubeher-sket, men det er slet ikke tilfældet. Kommunalbestyrelserne har hele tiden haft den kontrol og den styring, man har anset for nødvendigt.

Jeg betragter faktisk forslaget som en diskriminering af de grønlandske kommunalbestyrelsesmedlemmer, og jeg vil gerne spørge ministeren, hvem der i grunden har ønsket disse ordninger, for mig bekendt er det hverken kommunerne eller landsrådet; hvem er det? Jeg mener faktisk heller ikke, at de fremsatte bemærkninger reelt er dækkende for, om der er behov for denne lovgivning. Indtil vi får noget mere, lad os sige reelt, vil vi gå imod; bureaukrati har vi nok af, især på Grønland.

Gunner Baunsgaard (RV):

Som det er tilfældet i denne del af Danmark, er argumenterne for, at der skal lovfæstes omkring arealanvendelse, byudvikling og bebyggelse, også påkrævet i Grønland, ikke mindst på grund af de særlige grønlandske geografiske forhold. Det kan være nødvendigt for de nedlagte bebyggelser, men anvendelsen af de area-

ler, der er beliggende dér, hvor der sker koncentration af den grønlandske befolkning, må i meget høj grad være under lup. Der skal tages hensyn til det grønlandske samfunds udvikling, men vi kan også være helt enige i, at grønlænderne må være medbestemmende, når det drejer sig om egne anliggender.

Jeg tror også, der om dette lovforslag vil blive et ret omfattende udvalgsarbejde, og vi er fra det radikale venstre positive; vi kan i princippet gå ind for lovforslagets intentioner.

Lars Emil Johansen (SF):

Lovforslaget om arealanvendelse, byudvikling og bebyggelse for Grønland har været forelagt Grønlands landsråd, som har tiltrådt det. Jeg ser derfor ingen grund til at gøre særlige bemærkninger om forslaget på nuværende tidspunkt, og jeg vil nøjes med at sige, at der er nogle problemer i forbindelse med lovforslaget, jeg vil kigge nærmere på i udvalget, ikke mindst de spørgsmål, som landsrådet også har anmodet ministeriet om at få indbygget i dette lovforslag, men som ikke er kommet med. Jeg synes f. eks. at spørgsmålet om ydelse af erstatning for de tab, en kreds af personer, altså ikke bare enkeltpersoner, eventuelt påføres, som følge af at et areal udnyttes på en anden måde end hidtil, er et vigtigt spørgsmål, som man må kigge nærmere på i udvalget. Jeg føler mig ikke helt overbevist om berettigelsen af den grundelse, ministeriet har givet for sit afslag over for landsrådet, den grundelse, at bestemmelsen vil være vanskelig at administrere. Det drejer sig om kollektive rettigheder, som man efter min mening bør respektere i et sådant lovforslag og ikke blot afvise med en bemærkning om, at det er vanskeligt at administrere. Det er en del af den grønlandske realitet, som man må tage alvorligt, når man udarbejder bestemmelser for Grønland.

Burgdorf (KF):

Ved dette lovforslags fremsættelse fik jeg umiddelbart den tanke, om dette nu er noget, der haster så forfærdelig meget, om man ikke kunne have afventet hjemmestyrekommissionsarbejdets afslutning og indførelsen af hjemmestyret, før man foretog de ting? På den anden side må vi erkende, at vi med dette lovforslag i hænderne står med et umiskendeligt bevis for og vidnesbyrd om, at Grønland nu bliver ført ind i de moderne nationers og landes område, hvor der skal planlægges. Jeg erkender, at det

[Burgdorf.]

er nødvendigt med en planlægning også i Grønland, og dette lovforslag kan måske bidrage dertil; det ser det ud til.

Jeg er imod restriktioner, men jeg er sandelig også imod, at land og natur bliver ødelagt ved forkert eller ingen planlægning. Der er mange ting i dette lovforslag, som jeg synes vi skal have virkelig kulegravet under udvalgsarbejdet, og det vil vi være med til meget positivt, for vi ønsker alt godt for både det grønlandske folk og for bevarelse af den grønlandske natur, som vi kender den. Der er jo perspektiver i dette her: med minedrift og andre ting forude i horisonten – vi ved ikke, hvor meget eller hvor lidt – er det klart, der kommer problemer, og dem skal man selvfølgelig tage højde for, før de opstår.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Selv om der jo stadig findes en del romantikere, som ikke synes, at der skal gribes mere end højst nødvendigt ind i planlægningen i Grønland, og som vel heller ikke ønsker, at udviklingen i Grønland skal gå alt for hurtigt, er det alligevel en kendsgerning, at udviklingen fortsætter og vil gå endnu hurtigere i de kommende år.

Den overordnede styring af udviklingen, som dette lovforslag sigter på, vil være et værn imod de ødelæggelser af naturen, der nemt kan blive resultatet, hvis ikke der gribes ind. Det gælder også byplanlægningen, der jo mange steder har været ret så tilfældig trods alle de anstrengelser, kommunalbestyrelserne har udfoldet. Jeg vil også i denne forbindelse pege på den voksende turisme i Grønland, der ganske givet vil skabe et behov for planlægning.

Vi kan ikke i kristeligt folkeparti se, at der er tale om en diskriminering af de lokale råd, men mener tværtimod, at der er tale om en tiltrængt støtte og en koordinering på landsplan. Derfor er vi positivt indstillet og vil selvfølgelig gerne være med til at kigge på de enkelte detaljer i udvalget.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne er såmænd også positivt indstillet over for mange af grundtankerne i dette forslag og vil også se positivt på dets videre skæbne. Men der er alligevel meget i det, der virker, som om man tænker, at nu har vi fået noget i den retning i Danmark, og »so ein

Ding« må grønlænderne altså også have. Selve ideen og hensigterne er faktisk gode nok, men vi må samtidig erkende, at der er mange ting i bestemmelserne, som virker forvirrende og ofte virker i modsat retning. Det er absolut positivt og udmærket, når der i § 1, stk. 1, står, at loven har til formål at sikre areal- og naturressourcerne ud fra en samfundsmæssig helhedsvurdering. Men det spørgsmål melder sig ret hurtigt, hvad man i praksis mener med en samfundsmæssig helhedsvurdering. Er det en grønlandsk eller bliver det i praksis en grønlandsk-dansk og altså i praksis, som vi har set hidtil være tilfældet, med dansk overvægt?

Jeg ville gerne tro, at man først og fremmest tænkte på et grønlandsk helhedssyn, men herimod taler § 8, nemlig bestemmelsen om, at forslaget ikke berører ministerens ret til at bortkoncessionere landets mineralske råstoffer til andre – og det vil jo i praksis sige til danske og udenlandske koncerner – give dem magt over de råstoffer, der, netop som hele situationen er, og som Grønlands udvikling tegner sig, bliver så afgørende for Grønlands fremtid.

Dette vil jo i virkeligheden, som vi også ser andre steder på kloden – måske lidt ad bagvejen, men alligevel – styrke udviklingen henimod en endnu stærkere kolonial afhængighed for Grønland og det grønlandske folk. Det vil også dernæst sige, at man søger at overføre det med planlægningen til Grønland. Men vi har jo selv i Danmark set, at netop dette med, at man lader nogle få store selskaber bestemme over de ressourcer, som faktisk er afgørende for en planlægning, gør, at denne planlægning bliver ret illusorisk.

Jeg er enig med den konservative ordfører i, at bl. a. denne bestemmelse må gøre denne lovgivning ret tidsbegrænset, og at man af den grund såmænd godt kunne vente lidt. For jeg håber da stadig væk, at det bliver grønlænderne selv, som kommer til at råde over deres lands naturrigdomme. Jeg er heller ikke så sikker på, at lovens bestemmelser uden videre sikrer Grønland mod forurening og sikrer dets miljøproblemer. Det har vi jo set andre steder, og der er ikke den mindste tvivl om, at udviklingen af olieindustrien og de dermed forbundne erhvervsgrøner kan blive farlig både for det grønlandske landskab og ikke mindst for det grønlandske fiskeri.

Endelig vil jeg endnu en gang fremhæve dette med menneskene: ikke mindst når det

[Fuglsang.]

gælder planlægning, areal- og råstofudnyttelse, byplanlægning osv., er det vel afgørende, at det er mennesker, der kender landet, kender naturen, kender betingelserne, der kommer til at være de afgørende i planlægning og praktisk udformning, og derfor vil jeg sige, at en hvilken som helst udvikling af Grønland kommer ikke uden om at udvikle de grønlandske mennesker.

Steen Folke (VS):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for bilaget, som refererer landsrådets forhandlinger på dette område. Det fremgår vist af Folketingstidende, at jeg nogle gange i løbet af det sidste års tid har opfordret til, at man så vidt muligt ledsagede alle lovforslag vedrørende Grønland med et uddrag af landsrådets forhandlinger. Jeg håber, at dette, som vistnok er første gang der er et sådant bilag, er optakt til, at der i fremtiden mere rutinemæssigt vil blive vedføjet den slags bilag i de tilfælde, hvor det overhovedet kan lade sig gøre.

Dette bilag afslører jo en vis uenighed mellem de grønlandske kommuners landsforening på den ene side, landsrådet på den anden side og ministeren om visse spørgsmål. Jeg skal ikke tage stilling hertil, men disse spørgsmål kan næppe rokke ved VS' generelt positive holdning til dette lovforslag.

Det er oplagt, at en arealplanlægning i Grønland er særdeles påkrævet, ja, helt nødvendig, og vi mener, det er en god ting, at forslaget lægger op til en styrkelse af de kommunale myndigheders og landsrådets muligheder for at regulere og kontrollere udviklingen. I den forbindelse mener jeg, det er udmærket, at der nu nedsættes et landsplanudvalg i hovedsagen under Grønlands landsråd.

Endnu er Grønlandsministeren jo den øverste myndighed også på dette område; det er ikke nogen hemmelighed, at VS ser frem til den dag, hvor grønlænderne helt og fuldt kan styre deres egen udvikling uden indblanding fra Danmark.

Jeg skal ikke gå ind på forslagens enkeltheder. Der er jo tale om, at man i meget vid udstrækning har overført den lovgivning, der styrer arealplanlægningen i Danmark, til Grønland. Jeg mener nok, at det i det væsentlige kan lade sig gøre, og at det, så vidt jeg kan skønne, er gjort med et fornuftigt resultat. Om

det gælder i alle detaljer, skal jeg ikke kunne tage stilling til her ved førstebehandlingen.

Jeg vil dog lige sige, at jeg beklager en enkelt paragraf, nemlig § 8, og det er klart, at når jeg beklager den, hænger det sammen med, at jeg i det hele taget beklager, at den danske stat hen over hovedet på grønlænderne har taget sig ret til at uddele koncessioner til udenlandske mineselskaber og olieselskaber til udvinding af ressourcer i den grønlandske undergrund.

§ 8 lægger op til, at dette forhold altså kan fortsætte, og i de forhold får landsrådet og kommunerne – først og fremmest landsrådet – ikke den samme indflydelse som på en række andre områder. Den paragraf er jeg ikke så begejstret for, men ellers er VS som helhed altså positivt indstillet over for forslaget.

Berglund (Grønl.):

I fremsættelsen har ministeren understreget, at der ikke er udformet nogen bestemmelse om ydelse af erstatning for det tab, en mere ubestemt kreds af personer eventuelt påføres som følge af denne lov.

Derfor vil jeg gerne stille et spørgsmål til ministeren. Lovudvalget har udtalt, at spørgsmålet er af politisk karakter og næppe lade sig løse alene ud fra retlige synspunkter. Der er altså her tale om to ting, hvoraf det hævdes, at ministeren kan gøre noget ved det retlige. Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at personer, der eventuelt er ramt af lovens konsekvenser, får mulighed for at få erstatning?

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den gennemgående linje af interesse og tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Hr. Brixtofte spurgte, hvad lovforslagets § 20 dækker over, og i den anledning kan jeg oplyse, at den bemyndigelse, som er indeholdt i § 20, dækker over, at vi i ministeriet, Grønlands Tekniske Organisation, vil gå i gang med i samarbejde med grønlandske myndigheder at udarbejde et bygningsreglement. Det er i første omgang det, vi vil tage op, men ellers siges det jo ganske klart, hvad bemyndigelsen sigter på, bestemmelser om bygningsmyndigheden og om opførelse, konstruktion og indretning af bygningsværker. Så meget om det.

[Ministeren for Grønland.]

Hr. Dohrmann stillede mig spørgsmålet: hvem har egentlig bedt om at få dette lovforslag fremsat i folketinget? Jeg var selvfølgelig glad for hr. Steen Folkes bemærkning til mig om, at det var godt, bilaget var kommet med. Men når jeg nu har vedføjet dette bilag med uddrag af Grønlands landsråds forhandlinger, vil jeg henlede hr. Dohrmanns opmærksomhed, den samme hr. Dohrmann, der efterlyser, hvor initiativet stammer fra, på dette bilag, hvor det står at læse. Det er altid fornuftigt at læse et forslag igennem, inden man laver sin ordførertale; så kan man spare tinget og dets medlemmer for en hel del ulejlighed.

Men tak til flere forskellige sider for de bemærkninger, der er faldet. Så har der været nogle udtalelser, sidst fra hr. Berglund, om noget, som også fremgår af dette bilag, nemlig spørgsmålet, om det af eventuelle bemærkninger til loven klart bør fremgå – sådan sagde man i landsrådet – at der også bliver mulighed for erstatning for indgreb i bestående kollektive fangst-, jagt- og fiskerirettigheder. Jeg har prøvet at kigge på den sag, men da der overhovedet ikke er nogen retspraksis at skæve til nogen steder, heller ikke her i landet, har det altså været en uløselig opgave her i første omgang at få formuleret og indføjet bestemmelser i lovforslaget derom. På baggrund af hr. Berglunds spørgsmål har vi opstillet nogle eksempler på, hvad ministeren i praksis vil gøre for at sikre, når eventuelle skader opstår, at der kan ydes erstatning. Vi har jo haft tilfældet med Greenex, der har koncession i Marmorilik, og som har haft nogle forhandlinger, på baggrund af at fangerne i området var knap så tilfredse med en isbrydning, der fandt sted på et givet tidspunkt. Disse forhandlinger fandt sted imellem firmaet Greenex og kommunalbestyrelsen, og dér fandt man frem til en aftale, som ministeriet også var noget inde i, og samtidig blev der fundet frem til en erstatning, som man i kommunalbestyrelsen på intet tidspunkt har udtalt sig negativt om; jeg tror nok, at man var særdeles tilfreds med den aftale, man fik igenem. Vi vil i hvert fald medvirke til, at lignende situationer vil blive klaret sådan, men det er givet, at vi kan drøfte dette spørgsmål videre i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, der den 28. oktober 1976 er nedsat til behandling af lovforslag vedrørende Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Erhvervsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om skibsmåling. (Lovf. nr. L 27)

og betænkning over forslag til lov om ændring af lov om Statsanstalten for Livsforsikring. (Lovf. nr. L 76).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Erhvervsudvalget (21/1 77):

Udtræder: Arentoft

Nyt medlem: Donner

Det udenrigspolitiske nævn (21/1 77):

Udtræder: Knud Nielsen

Ny stedf.: K. J. Mortensen

Udenrigsudvalget (21/1 77):

Udtræder: Knud Nielsen

Nyt medlem: Egebjærg Andersen

Kulturudvalget (21/1 77):

Udtræder: K. J. Mortensen

Ny stedf.: Egebjærg Andersen

Arbejdsmarkedsudvalget (21/1 77):

Udtræder: Hans Jørgen Jensen

Ny stedf.: Egebjærg Andersen

Boligudvalget (21/1 77):

Udtræder: Svend Andersen (Bornh.s a.)

Ny stedf.: Dorte Bennedsen

Finansudvalget (21/1 77):

Udtræder: Honoré

Nyt medlem: Arne Bjerregaard

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 25. januar kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om skibsmåling.

2) *Forhandling om ministeren for kulturelle anliggenders skriftlige redegørelse af 14. januar 1977 om revision af loven om Statens Kunstfond.*

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge henviste formanden til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 12.32.

Efter anmodning fra statsministeren indkaldte folketingets formand lørdag den 22. januar folketinget til møde samme dag kl. 19 med følgende dagsorden:

Meddelelser fra formanden.
